

Človek je tvor rozumný a nesmierne náchylný na také životné situácie z ktorých sa môže poučiť, ktorým sa môže zasmiať, a ktoré ho môžu deštruktívne frapovať. Nuž a človek, tvor rozumný sa má možnosť v danej prítomnosti, (ktorá mu každou chvíľou kdesi uniká) rozhodnúť, ako bude nastolenú situáciu riešiť. I mne sa prihodila nevšedná udalosť a momentálne ju riešim pod piatimi dekami s Paralenom v organizme a s prekvapujúco zaujímavými telesnými teplotami.

Dňa **16.01.2009** som sa v poobedňajších hodinách pomalým tempom blížila k našej železničnej stanici, ani nie preto, že som chcela stoj čo stoj zmeškať vlak, skôr preto, že sa počasie ustálilo na optimálnu teplotu a chcelo sa mi poprechádzať. Ladný pohyb v šikmých uličkách som si vychutnávala presne dovtedy, kým neprefrčala povedľa mňa **modrá škodovka** značky... nebudem protivná a obsah odporne špinavej vody z cesty nepreniesla svojim hnusne uponáhl'aným tempom na troch dospelých a jedno **sedemročné dieťa**. Myslím si, že z oblakov už dávno lialo tak ako v tej chvíli z nás.

Keďže sme si zapamätali poznávaciu značku auta, od Polície nás už delilo len nepatrné presvedčenie, že pomsta je sladká, no chrípku nám neoddišli.

Premoknutá do nitky, našťavaná na juh Slovenka som hodila zúfalý pohľad na dievčatko. Z hlávky jej stekal špinavý prúd vody, z ktorej kvapku zachytila do svojich malých dlaní. Myslím, že bola detsky zúfalá a potrebovala sa s tým vyrovnáť po svojom. Čo si môže jedno malé dieťa dovoliť voči bezcharakternému svetu dospelých? „*Do frasa či do kelu?*“ Ja som si načisto rozhrýzla jazyk a ona sa ma opýtala, že čo by teraz urobila láska?

-Čo???

-Vyrezala by mu pneumatiky! *Blbé podvedomie, ešteže som to nepovedala nahlas, malá by sa určite sklamala.*

„Intuitívny šepot mi signalizuje, že by sa bez zbytočných slov išla domov prezliecť“...a tak sa teda stalo! Dievčatko cestovalo, no mňa prešla všetka chuť.

Vy milí moji tiež popremýšľajte nad tým, **čo by teraz urobila láska????!!!**

Dnes som chorá ako pes, ale som **nesmierne vd'ačná**, že som neschytala zápal pľúc.

Po večeroch mám vysoké teploty, ale som **nesmierne vd'ačná**, že mám vôbec silu o tom premýšľať a to tak, že neblúznim.

Bolí ma hrdlo a nemám hlas, ale som **nesmierne vd'ačná**, že mám pri sebe manžela, ktorý sa o mňa stará.

Neznášam kvapky do nosa, antibiotiká a nemám rada ani horúci Coldrex, ale som **nesmierne vd'ačná**, že ten šialenec sa pri takej rýchlosti aspoň ledabolo držal cesty a vďaka tomu dnes ešte žijem.

Najviac však vd'ačím pocitu, že neželám vodičovi nič z toho čo by si momentálne zaslúžil, lež vzhľadom k tomu, že život je bumerang či nastavené zrkadlo beztak si to vo svojom šialenom matrixe zažije sám.

Možno si spomenie na svoju divokú jazdu, keď bude zo seba vodu žmýkať a tiež popremýšľa nad tým čo by v tom momente urobila láska!

Možno popremýšľa nad tým kto mu dal vodičský preukaz a vezme mu dezert z vďaka.

A možno sa stretne s malým sedemročným dievčatkom, ktoré dnes vďaka nemu taktiež smrká a zistí, že sa v tom malom stvorení sa ukrýva toľko lásky a úcty voči jeho osobe, že on by bol na hanbu sveta oproti ním len malou nepatrnou špendlíkovou hlavičkou...áno myslím si, že to by bol asi ten najväčší trest. Väčší ako všetka chrípka sveta.

A ja **d'akujem malému dievčatku**, že nezavrhuje svet dospelých. Keby otvárala kurz prevýchovy ľudského potenciálu, prosím zaradiť ma medzi prvých klientov.

Ani by ste neverili milí moji koľko by sme sa mohli od detí učiť vediac, že i my sme raz boli deťmi! Vraj...čo by urobila teraz láska?

Pche, koho by to z Vás napadlo???